

for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), have udtalt stor Betænkelighed med Hensyn til den Myndighed, der nedlægges hos Politimesteren ved det Tilhold, der skal gives o. s. fr., saa skal jeg dog henlede Opmærksomheden paa, at der ikke herved nedlægges nogen ny Myndighed i Politimesterens Haand. Jeg kjender imidlertid ikke noget Middel, hvorved det skulde være muligt at kunne undrage denne Myndighed fra Politimesteren; thi det, at lægge den over til en communal Autoritet, vilde jo være en fuldkommen Systemforandring, som det ligeledes vilde være upassende, at indføre ved en speciel Lov som den foreliggende. Det Samme maa jeg tillade mig at gøre gjældende ligeoverfor de Ytringer, der ere fremkomne med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt og i hvilken Grad Betleri skulde være straffbart. Man har antydet, at det ikke burde straffes uden at der fremkom en Klage, enten fra den Person til hvem Betleren havde henvendt sig, eller fra vedkommende Sogneforstanderskab eller Borgerrepræsentantskab; men dette vilde ogsaa være en fuldkommen Systemforandring; thi efter vor Lovgivning er det netop Politimestrene, der ex officio ere opfordrede til at paatale Forbrydelser eller offentlige Politiforseelser, og der paaligger ikke Nogen den Forpligtelse at optræde som Klager. Det vilde altsaa være et heelt nyt System, man vilde indføre, og det vilde desuden ikke være rigtigt at bestemme, at disse Forseelser ikke kunde paatales uden at der fremstod en Klage. Derhos skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der vel ikke kan være nogen Tvivl om, at der virkelig eksisterer et naturligt og oprindeligt Begreb om, hvad der skal forståes ved Løsgængerer, tildeels ogsaa om, hvad der skal forståes ved Betleri, men i Særdeleshed Løsgængerer. Naar den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) nu vil kaste dette Begreb bort og derimod forlange, at Løsgængerstraffen ikke skal kunne anvendes uden at Politimesteren iforveien har givet den Paagjældende et Tilhold, saa forekommer det mig, at han netop gaar i modsat Retning af det Sted, hvor han

vil hen; thi der er efter min Anskuelse langt større Fare for den personlige Sikkerhed ved i ethvert Tilfælde at forlange Tilhold, for at Straffen for Løsgængerer kan anvendes, end ved at lade det komme an paa Domstolenes Bedømmelse af, hvorvidt det naturlige Begreb om Løsgængerer virkelig er tilstede. Iøvrigt kan den Frygt, man har for Politimyndigheden, ikke i høiere Grad gjøres gjældende med Hensyn til det foreliggende Lovudkast end med Hensyn til enhver anden Myndighed, Politiet har at udøve ligeoverfor de Forbrydelser og Forseelser, der kunne begaaes, og hvorledes man end vil ordne Staten, og hvilken Control man end vil stille, vil det dog altid være umuligt i ethvert givet Tilfælde at udelukke Politivilkaarlighed. Den Vej, man skal gaae for saavidt muligt at tilintetgjøre Politivilkaarligheden, er, at søge at ombanne vor hele Retsforfatning, men dertil er der desværre vistnok endnu en temmelig lang Vej, og man maa derfor ikke vente, at man, naar et saadant enkelt Lovudkast som dette fremkommer, da deri skal kunne begynde at indføre en Deel af det nye System. Naar et æret Medlem har med Hensyn til § 3 gjort den Bemærkning, at Betleristraffen i det Hele taget var for streng ved at sætte indtil 15 Dages Bånd og Brød, og tillige, at der var sat en lige Straf for to forskellige Forbrydelser, med Hensyn til den nemlig, der selv gjorde sig skyldig i Betleri, og den, der formaagede Andre dertil, skal jeg dertil blot bemærke, at de 15 Dages Fængsel paa Bånd og Brød er den højeste Straf, der under de meest graverende Omstændigheder kan anvendes paa en Betler, og naar Domstolene kunne gaae langt under denne Straf, endogsaa for flere Gange gjentaget Betleri, saa kan jeg ikke see, at det er muligt at komme til et mildere Resultat; og netop paa Grund af, at Domstolene ikke ere bundne til en bestemt Gradation i Straffene, vilde de ogsaa have tilstrækkelig Naadighed til at vælge en passende Straf med Hensyn til de to nævnte forskellige Forbrydelser eller Forseelser.